

Ylikonstaapeli Paavo Ruotsalainen poissa

Helsingin poliisilaitoksen ylikonstaapeli Paavo Ruotsalainen menehtyi 30. tammikuuta Vihdissä tapahtuneessa usean ajoneuvon liikenneonnettomuudessa.

Ruotsalainen työskenteli Pasilan poliisipiirissä lähipoliisina alueenaan Etelä-Haaga, Kivihaka, Lassila ja Pohjois-Haaga. Hän oli tuttu näky monien yhteisöjen tilaisuuksissa Haagan alueella.

Onnettomuus sattui Vihdissä, jossa vapaaajallaan paikalle sattui

malta saapunut ylikonstaapeli Ruotsalainen oli ryhtynyt auttamaan hieinan aikaisemmin ojaan ajaneen auton loukkaantunutta kuljettajaa. Hän menehtyi, kun takaa tullut ajoneuvo törmäsi häneen. Ruotsalainen oli kuollessaan 54-vuotias ja häneltä jäi vaimo ja kaksi lasta.

Haagalaiset yhteisöt muistavat Ruotsalaisen miellyttävänä ja avuliaisena poliisina, jonka menehtyminen on hyvin surullista.

Päivää, onko teillä heijastin?

Näillä sanoin Haagan peruskoulun ahkerat liikennekerholaiset jakoivat Isonneventiellä kulkeville lapsille ja vanhuksille Sampopankin ja Liikenneturvan lahjoittamia heijastimia puolen tunnin aikana 80 kappaletta.

Vaikkakin tieliikennelaki määrää, että jalankulkijan, joka pimeän aikana liikkuu valaisemattomalla tiellä muualla kuin jalkakäytävällä tai pyörätiellä, on yleensä käytettävä asianmukaista heijastinta (§ 42) ei kukaan rajoita heijastimen käyttöä kaupungissa. Ilman lunta Haagassakin on ollut tosi pimeää lähes koko talven

ja autoilijoiden on erittäin vaikeaa nähdä muita tienkäyttäjiä. Heijastimen käyttäjä sen sijaan näkyy kaukaa ja niin kohtaamistilanteista, esim. suojateillä tilanne on turvallinen. Myös vaaleat vaatteet näkyvät pimeällä huomattavasti paremmin kuin tummat vaatteet.

Liikennekerho perustettiin kouluumme syksyllä ja tapaamisia on kuukausittain kaksi. Kerhoa vetää nimestäänkin "liikenteelle" tuttu opettaja, **Pemarin Kaitsu** (BEMU).

Kevään aikana mm. tarkkailullaan liikennettä, tutustutaan liikennesääntöihin ja ensiaputaitoihin.

Matilda ohjentaa heijastimen ohikulkijalle, Maari, Jasmiina ja Salla seuraavat toimitusta tarkkaavaisesti!

90 vuotta sitten

Työläiset ottavat vallan Haagassa

Suurten tapahtumien lainet löivät tammikuun lopulla ja helmikuun alussa 1918 Haagassakin, tai Huopalahdessa kuten aluetta laajemmin nimitettiin. Syksyn 1917 mittaan taloudellinen tilanne heikkeni, työttömyys lisääntyi ja sitä myötä levottomuus varsinkin työväestön keskuudessa. Työläisiä oli tuolloin Haagassa vielä normaalitilanteessa vähänlaisesti, tuotannollista toimintaa oli vähän. Linnoitustyö olivat kuitenkin tuoneet paikkakunnalle runsaasti uutta väkeä, jopa niin että oma väki oli näiden tuon ajan "siirtotyöläisten" rinnalla vähemmistössä.

Sisäpoliittisen tilanteen kiristyessä ja elinolojen huonontuessa oltiin tammikuun lopulla 1918 tilanteessa, jossa yhteenotto oli väistämätön. Haagan osalta mallia otettiin joko työväestön liikehännän merkittävästä keskuksista Helsingistä tai sitten silloisen Helsingin maalaiskunnan hallinnollisesta keskuksista Malmista. Jälkimmäinen paikkakunta oli ollut levottomuuksien kärkipaikoja jo pitkin vuotta 1917.

Helsingin punakaarti pantiin liikekannalle sunnuntaina 29. tammikuuta ja samalla käskettiin lähiseudun kaartitkin kokoon omilla paikkakunnillaan. Helsinki siirtyi kaartin haltuun melkoisen kivuttomasti ja ilman verenvuodatus- tai kahakoita työläiset ottivat vallan Haagassakin seuraavan viikon aikana. Samalla alkoi kunnallishallinnon siirtämien työväestön edustajien käsiin, mikä toteutui 10. helmikuuta mennessä. Haagassa tämä tarkoitti jo puolta vuotta aikaisemmin perustetun Huopalahden Työväenyhdistyksen ja ammattiosastojen yhteistoiminta-elimien, "Eduskunnan", kuten sitä komeahasti nimitettiin, nousua val-

taan. Uuden vallan avainpaukat miehittiin joko työväenyhdistyksessä tai ammattiosastoissa merkittävien asemien nousseilla miehillä.

Järjestyksenpito siirtyi työläisten asettamilta milliseiltä "Huopalahden Punaselle Kaartille", joka saavutti suurimmillaan ollessa lähes puolentoista sadan hengen vahvuuden. Kaartista tuli merkittävä työllistäjä paikkakunnalla, se tarjosi jäsenelleen ammattimiehen palkan ja kohtuullisen ylöspidon. Kaartin tehtävät olivat lähinnä varu- ja aseiden etsikelyä ja ajoittaista takavarikkojen toimenpitoa.

Vallan vaihtuessa perustettiin myös vallankumousoikeus. Tämä oikeus käsittelee huhtikuun alkupuoleen mennessä vain parisenkymmentä juttua, jotka kaikki olivat sangen mitättömiä ja rangaistuksen sen mukaisia. Vallankumousoikeuden jäsenet olivat joko Huopalahden Työväenyhdistyksen tai paikallisten ammattiosastojen jäseniä, kuten käytännössä muukin paikallinen hallinto. Oikeuden puheenjohtajan toimi Arvo Jaakkola ja yleisenä syyttäjänä Heikki Arvonon.

Vaikka lähteet elosta tuolloisessa Haagassa ovat kovin puutteelliset näyttää kuitenkin siltä, että olot olivat käytännössä melko rauhalliset ja järjestyksessä. Takavarikkoihin ryhdyttiin väestön ruokkimiseksi elintarvikelaatokunnan kautta, punakaarti etsi aseita ja takavarikoi hevosia, kulkupelejä yms. punaisen Suomen sotaponnistusten hyväksi. Kunnallista hallintoa ohjasivat Helsingissä istuvan Suomen Kansavaltuuskunnan säätämät lait ja tekemät päätökset.

Huopalahden erikoisuus oli, että suurin osa sen maasta kuului Aktiebolaget M.G.

Stenius -nimiselle yhtiölle, jolla oli kauppapuutarhoja ja monenlaista muutakin liiketoimintaa, osa jopa normaalisti kunnan toimialaan kuuluvia. Haaga oli siis jonkinlainen kapitalismin ääriesimerkki yhden yhtiön omistaessa lähes kaiken.

Pysähtyneitä töitä yritettiin saada työläisten toimesta käyntiin siten, että yhtiön maat ja omaisuus takavarikoitiin. Tätä esitettiin em. Eduskunnan toimesta 10. helmikuuta Kansavaltuuskunnan elintarvikelautakunnan Evert Elorannalle, eräänlaiselle maatalousministerille, joka määräsi takavarikon toteutettavaksi. Pari päivää myöhemmin kansavaltuuskunta kuitenkin purki päätöksen. Käytännössä yhtiötä pyritti helmikuun puolesta välistä alkaen vallankumousvaiheen loppuun komitea, jossa merkittävä rooli oli Haagan Työväenyhdistyksen entisellä rahastonhoitajalla Sulho Lepällä. Jos lähtökohta oli kapitalismin ääripää oli lopputulos toinen ääripää, työväestö sosialisoimaan maaomaisuuden ja paikkakunnan merkittävimmän yhtiön.

Mielenkiintoinen piirre punaisen Suomen kunnallishallinnossa oli Haagan osalta se, että sitä käsiteltiin aivan kuin olisi jo ollut olemassa Huopalahden kunta. Tällainen oli kuitenkin vasta tulevaisuutta. Toinen merkittävä muutos oli hallinnon kielen muuttuminen ruotsista suomeksi.

KK

Lähteet:

Jussi T. Lappalainen, Punakaartin sota 1–2, 1981

Ilkka Leskelä, käsikirjoitus Haagan Työväenyhdistyksen historiikiksi, 2007

Juhani Piilonen, Vallankumous kunnallishallinnossa, 1982

Ennaltaehkäisevä työ kannattaa

Kaupungin tärkein tehtävä on järjestää laadukkaat peruspalvelut kuntalaisille. Painopistealue vuoden 2008 budjetin valmistelussa pitää olla ennaltaehkäisevä työ ja varhainen puuttuminen. Tähän pitää varata erillismääräraha. Silloin voidaan paremmin ehkäistä ongelmien syvenemistä tai kriisiytyminen. Ensisijaisten käyttökohteiden tulee olla terveystyö sekä lasten ja nuorten hyvinvointia edistäviä hankkeita, kuten esimerkiksi koulupudokkuuden estämiseen liittyviä.

Sosiaali-, terveys-, opetus ja nuorisolautakunnat pohtivat yhteisessä ilta-koulussa huhtikuussa lasten ja nuorten ongelmien vähentämistä ja olisi tärkeää, että toteuttamiskelpoiset innovatiiviset ideat voitaisiin toteuttaa määrärahan turvin. Kun Vantaa antaa omille nuorilleen koulutustakuun, niin eikö Helsingin pitäisi pystyä samaan?

Positiivisen diskriminaation roolia kannattaisi varata opetustoimen lisäksi myös päivähoitossa ryhmäkojojen pienentämiseen tai lapsiryhmässä toimivan henkilöstön peruskoulutustason nostoon päiväkotikohtaisesti. Joillain alueilla voisi olla kaksi lastentarhanopettajaa ryhmässä yhden sijasta kuten aiemmin monessa ryhmässä oli. Erityislastentarhan opettajan lisääminen ryhmään voisi myös olla paikallaan.

On luotava toimivampia yhteyksiä eri hallintokuntien välille lisäämällä mahdollisuuksia saada pa-

hoinvointia voimakkaasti oirehtiva lapsi tai nuori riipeästi psykiatriseen arviointiin, hoitoon ja tarvittaessa myös tervehtymistä tukevaan ympäristöön.

Kaikki pahaa oloa oirehtivat lapset eivät suinkaan tarvitse lääkäreitä tai sosiaalityöntekijää, jos varhainen puuttuminen ja ennaltaehkäisevä työ toimii ajoissa. Lasten ja nuorten pahan olon oireita ei pidä liiaksi medikaloida. Kodin ulkopuolisen turvallisen aikuisen ei tarvitse olla psykiatri, vaan mieluummin opettaja, koulupsykologi, perheneuvolan työntekijä, koulukuraattori, nuorisohjaaja tai päiväkodin työntekijä, jolla on antaa aikaa erilaisissa elämäntilanteissa oleville lapsille. Nykyistä vähemmän lapsia ja nuoria työntekijää kohden on välttämätön satsaus. Opettajien, kouluterveydenhoitajien ja -lääkäreiden aikaresurssi ja tarvitaan lisää oppilasta kohti. Jokaisessa koulussa pitää olla terveydenhoitaja, kuraattori tai psykologi tavoitettavissa joka päivä. Myös pienissä kouluissa edes osan päivää – säännöllisesti. Heidän aikansa ei saa mennä pelkästään kokouksiin ja perusterveystarkastuksiin tai lausuntojen kirjoittamiseen.

Kaupungilla on ongelmia väestöennusteiden paikkansapitävyydessä päiväkotikäisten lasten osalta. Kuitenkin alueellinen tasavertaisuus ja autottomien perheiden jaksamisen tukeminen kohtuullisen lyhyillä päiväkotimatkoilla on merkittävää.

Varhainen tuki on oi-

kea-aikainen, joustava ja nopea. Lastensuojelussa parhaimmillaan aktivoitetaan perheen omat voimavarat ja joissain tapauksissa myös ennaltaehkäistään lastensuojelun pidempää tarvetta.

Siksi perheneuvoloiden ja lastensuojelun avohuollon vahvistaminen on keskeistä ennaltaehkäisevää työtä, jota kannattaa ajoissa tukea.

Sosiaalisesti kestävä kehitys on lisätä metropolialueella yhteyksiä ja tukiverkostoja esimerkiksi leikkipuistojen virikkeellisemmällä kesätoiminnalla lomaansa ilman vanhempien tukea viettäville koululaisille. Myös kaiken ikäisten asukastalotoiminta lisää yhteyksiä. Aiemmin käytössä oli kestävä kehityksen toiminta-avustukset tavoitteena kaupungin yhteisöllisyyden edistämiseen. Tähän tarvittaisiin jälleen määrärahat asukkaiden aktivoimiseksi ja yhteisöllisyyden lisäämiseksi. Nämä ennaltaehkäisivät yksinäisyydestä johtuvia ongelmia. Yksin ei saa ketään jättää.

Sirkku Ingervo
erityisopettaja, äiti
kaupunginvaltuutettu
(vihr.)
sosiaalilautakunnan
jäsen
ingervo.sirkku@gmail.com